

علو: مبايعة

شناخت قرآن ۲۶

خدادند در آیه ۷۷ مائدۀ سورة همینجا میدارد:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُبُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرُ الْحَقِّ،
وَلَا إِسْتِعْوَادْهُوَاءَ قَوْمٍ وَدَصْلُوَامِنْ قَبْلٍ، وَاصْلُوَالْتَّيْرَادَ صَلْوَاعَنْ سَوَاعِ السَّبِيلِ.

بگوای اهل کتاب بنای حق در دین خود عنده گزافگویی نکنید،

داز دخواه دسته ای که قبله نگاه نداشته باشد عذر داده زیادی را گفرا کردند از راه راست منحرف شده بودند.

این دو توصیح خداوندی است. میدایم که اهل کتاب یعنی یهودیان و مسیحیان و دیگران درباره دین خود اغراق نمی‌نمایند و مبالغه ای که در دین خود را تنها دینی داشته که

راه راست زندگی را بدانند می‌آموزد. در صورتی که لفظ شده: «راه زندگی خداشنا می‌بطرف خدار فتن به امداده قدر داشتند» این می‌بینیم که در جهان دیگر دارای راست

دیگر امطابق آیه ۴۴ و سعی هماید نوره دهد. «بایت: راههایی شریعت» و «نور: روش لذتمند راه سعادت» معرفی می‌کنند ہمانطور که قرآن را هدایت و ذکر معرفی می‌کنند.

ولی پس از از�لو و مبالغه خوششان می‌آید. ھمانطور که می‌بینیم در صحبت برثان کاه و پیکاه با حساب صحبت می‌کنند و آنرا زلکی خوشنام بیاید درباره او غلوتمند

دگر از کسی برثان بیاید و بگویی از از�لو می‌کنند. در دیوار سرایی علی که از قول بزرگان پیشی علمی و هنری و درزشی می‌کنند این از�لو و مبالغه نمی‌گذارند.

می‌بینیم که عیسی مسیح در اینجا خداونی یا نیمه خداونی (پسر خداونی) می‌دانند. در صورتی که در سراسر انجیل حقیقی بیکل و معاچین (ادعائی و چین حرفی) را در میان عیسی می‌بینیم.

یوخاری شماره ۳۷: ۱۷ میتوانیم که مسیح به خداوند می‌گوییم: «حیات جاودانی این بنت که تو را خدا می‌داند حقیقی و عیسی مسیح را که فرمادی بشناسند.»

در مقدس شماره ۲۹: ۲۰ آنکه بخود می‌نویسد: عیسی مسیح در جواب کلی از کتابتار گفت: «اول نیمه احکام این بنت که بثنوای اسرائیل خداوند خداونی ما خداوند

واحد راست.» مسیح و پدر را پسر خداوندی از پسر خداوند در برابر «انجیل متی» ای بربردم می‌گوییم: «پدر شما» در میور آموزش علیه ایمان می‌فرماید: «پس شما اینطور علا

گنید که ای پدر ما که در آسمانی نام تو مقدس باشید.» دیگر یاد نمی‌گوییم: «ای پسر عیسی مسیح که در آسمانی» هر کس که دنور گزی خدا را ایمان دهد پسر خدا یا «بنده خدا» است

پس (پاپ) در شماره ۴: باب اول رسالت او خود بیرون نمی‌گوییم: «فَنَاهَ عَوْنَاحَمَّهُمْ نَاهَنَاهِی رَا صَفَاتَنَاهِی دَاهِدَ اینها مباحثات را پیدا می‌آوردند

آن تعبیر ای را که در این بنت.» متأسفانه مسلمانان هم بجهتین در در چارشده اند و بکاری همکاری در کتاب و برا ای حقیقت بیکی بیانی پاک همراهی بجناب برای اند اتفاق اند

که در قرآن دکتب الهی و اصلی مسلمان، امری از آن پیدا نمیگشند.

خراءند در آیه ۱۷۱ سوره ۴ میفرماید:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَعْدُوا فِي دِينِكُمْ، وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا اكْفُرُ
إِنَّمَا الْكُفُرُ عَلَىٰ مَنْ يَرْجُمُ وَالْمَسْوُلُ إِلَيْهِ وَكُلُّهُ الْعِصَمُ إِلَيْهِ مُرْسَمٌ

سکوایی اهل کتاب در دینتان غلوت نمیکند و از قول الله منعی بنا حق نموده.

صحیح ابن میرم فقط رسول خدا (الله) و کلمه او بود که بهریم القادر.

این آیه حقیقی را میکوید که همانطور که بدیم صحیح میشود در شماره ۳: ۱۷ بخواستیکوید که صحیح فرماده خدا یعنی رسول او بوده.

متوجه مسلمان با خود مبالغه کوئی نمیکند و را از درجه بشری بالا و بالاتر برده و به حال فوق بشری دینه خدا ای دارد و در این دین و میکنی را زیر پا نمایند اند.

معنی از دروس لذتمنه، بارفت ترجمه کنیه:

أَمْنِتْهُمْ	كُلُّهُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ	اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ	خُذُوا مَا أَيْتَنَا لَمْ يَعُوْذُ
	هُوَ الَّذِي أَبْعَثَ فِي الْأَهْمَانِ رَسُولًا مِنْهُمْ	بَدَلَ الَّذِينَ ظَلَّوْا قَوْلًا عَيْرَ الدِّيْنِ قُلْ لَهُمْ	رَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُمْ مِنْ رِزْقِنِمْ
	وَلَا سِعْوَانِ دُونَهُ أَوْ لِيَاءَ		تَرَكُوهُمْ فِي طَلَاقٍ لَا يُصْرَدُونَ
	يَقُولُوا عَلَيْهِمْ إِيمَانُهُمْ وَنَجْمَرُهُمْ وَلَعْنَهُمْ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ		لَا يَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابَ إِلَيْهِمْ هَبَّ أَحْسَنُ
	لَا يَجِدُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَلَا يَعْلَمُونَ		جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا مَأْوَاهُمْ وَالْفَيْضُ كُمْ
	لَا يَخْرُزُوا عَلَىٰ مَا فَاتَهُمْ		أَحَسَبَ النَّاسُ أَنَّ قِرْلَادَانَ يَقُولُوا أَمْنَاؤُهُمْ لَا يَقْسِنُونَ؟
	إِذَا حَلَّمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْلُمُوا بِالْعَدْلِ		لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ بِخَزْدُونَ
	أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَا لَهُمْ		إِنَّ الْأَهْلَكُ مِنَ الطَّيْنِ تَهْيَةُ الطَّيْرِ